

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-64-05

Druk nr 3947

Warszawa, 19 kwietnia 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z szacunkiem

(-) Marck Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515 oraz z 2005 r. Nr 11, poz. 89) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

- „Art. 11a. 1. W przypadku gdy postępowanie ustawodawcze dotyczące projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej nie zostało zakończone w Sejmie lub w Senacie przed upływem ich kadencji, jest ono prowadzone w dalszym ciągu odpowiednio w Sejmie lub w Senacie następnej kadencji.
2. Marszałek Sejmu kieruje projekt ustawy, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio do pierwszego lub drugiego czytania.
  3. Marszałek Senatu kieruje ustawę uchwaloną przez Sejm, o której mowa w ust. 1, do właściwych komisji senackich.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Proponowana zmiana ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ma na celu zapewnienie terminowego wywiązywania się przez Rzeczpospolitą Polską z zobowiązań w zakresie dostosowywania polskiego prawa do rozwiązań unijnych, wyłączając spod działania zasady dyskontynuacji prac parlamentu projekty aktów prawnych wykonujących prawo Unii Europejskiej.

Rozwiązanie przyjęte w nowym art. 11a ust. 1 nowelizowanej ustawy pozwoli na kontynuację niezakończonych postępowań ustawodawczego z projektami ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej w Sejmie i Senacie następnej kadencji, bez potrzeby ponownego wnoszenia projektów takich ustaw do Sejmu i powtarzania zamkniętych już etapów postępowania ustawodawczego. Postanowienia art. 11a ust. 2 i 3 doprecyzowują wyrażoną w art. 11a ust. 1 ogólną zasadę „braku dyskontynuacji”, zapewniając zachowanie odpowiednich odrębności między postępowaniem prowadzonym w Sejmie a postępowaniem w Senacie. Projekty ustaw są rozpatrywane przez Sejm w trzech czytaniach, w związku z czym konieczne jest zagwarantowanie kierowania projektów w Sejmie nowej kadencji na właściwy etap prac legislacyjnych – do pierwszego lub drugiego czytania (art. 11a ust. 2). Z kolei w Senacie ustawa uchwalona już przez Sejm trafia do komisji senackich, następnie zaś jest rozpatrywana na posiedzeniu plenarnym, art. 11a ust. 3 zapewnia zatem skierowanie takiej ustawy do właściwych komisji.

Regulację szczegółowych kwestii proceduralnych związanych z zapewnieniem ciągłości prac nad projektami aktów prawnych wykonujących prawo Unii Europejskiej należy natomiast uznać za leżącą w kompetencji właściwych organów Sejmu i Senatu.

Zasada dyskontynuacji, utrwalona w tradycji polskiego parlamentaryzmu, ma istotne znaczenie polityczne, umożliwiając parlamentowi nowej kadencji rozpoczęcie funkcjonowania, bez obciążania go balastem prac rozpoczętych

w poprzedniej kadencji. Zakres stosowania tej zasady, dawniej ze wszech miar uzasadnionej, nie odpowiada jednak sytuacji, w której znajduje się dzisiaj Polska.

W związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej, Polska jest zobowiązana do podejmowania wszelkich działań w celu zapewnienia skuteczności prawa wspólnotowego w jej wewnętrznym porządku prawnym, w tym również poprzez dokonywanie odpowiednich zmian legislacyjnych związanych przede wszystkim z wdrażaniem do prawa polskiego dyrektyw wspólnotowych. Uchybienie temu zobowiązaniu – wynikające np. z niedotrzymania terminu wdrożenia określonego aktu wspólnotowego – wiąże się z ryzykiem wszczęcia przeciwko Polsce postępowania w trybie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przez Komisję Europejską.

Postępowanie takie może znaleźć swój finał w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w Luksemburgu i doprowadzić do nałożenia przez Trybunał na Polskę wysokiej kary pieniężnej lub ryczałtu (w latach 1993-2000 Komisja Europejska, kierując do Trybunału sprawy przeciwko państwom członkowskim, występowała o kary pieniężne w wysokości od 6 000 euro do 264 000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu prawa wspólnotowego).

W interesie Polski leży zatem zapewnienie sprawnego i terminowego wykonywania prawa wspólnotowego, na które nie będzie miała wpływu zasada dyskontynuacji prac parlamentu. Warto zaznaczyć, że powołanie się przed Trybunałem Sprawiedliwości w Luksemburgu na funkcjonującą w Polsce zasadę dyskontynuacji jako okoliczność usprawiedliwiająca uchybienia w wykonywaniu prawa wspólnotowego nie przyniesie efektu – w orzeczeniu w sprawie C-280/83 Komisja v. Włochy Trybunał podkreślił bowiem, że państwo członkowskie „nie może powoływać postanowień, praktyk lub okoliczności istniejących w jego wewnętrznym systemie prawnym w celu usprawiedliwienia niewywiązywania się z zobowiązań i terminów ustanowionych w dyrektywach Wspólnoty”.

O tym jak bardzo istotne dla państwa polskiego jest zagwarantowanie sprawnej realizacji obowiązków związanych z wykonywaniem prawa wspólnotowego świadczyć może fakt, że już w chwili obecnej toczy się przeciwko Polsce niemal

80 postępowań Komisji Europejskiej, z których część zakończy się z pewnością w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości.

Utrzymanie stosowania zasady dyskontynuacji do projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej może znacząco zwiększyć liczbę postępowań przeciwko Polsce, a także utrudnić szybkie zamykanie wszczętych już spraw na jak najwcześniejszym etapie. Projekty takich ustaw, w stosunku do których postępowanie ustawodawcze nie zdążyło się zakończyć przed zakończeniem kadencji Sejmu, nie dojdą do skutku, co będzie powodować konieczność wniesienia projektu od nowa i w konsekwencji znacznie wydłuży proces implementacji wspólnotowych standardów prawnych. Co więcej, obowiązująca zasada dyskontynuacji może faktycznie zacząć wywierać negatywny wpływ na proces ustawodawczy jeszcze przed zakończeniem się kadencji Sejmu, zniechęcając Rząd do wnoszenia projektów ustaw do Sejmu w sytuacji, w której wiadomym jest, że ustawy nie będzie można uchwalić przed końcem kadencji.

W związku z powyższym, przedłożony projekt ustawy należy uznać za niezbędny dla zabezpieczenia interesów Polski związanych z jej członkostwem w Unii Europejskiej. Proponowana nowelizacja ustawy ograniczy liczbę postępowań z art. 226 TWE wszczynanych przeciwko Polsce, redukując tym samym wysokie koszty związane z uczestnictwem w takich postępowaniach i zmniejszając ryzyko wydania przez Trybunał Sprawiedliwości niekorzystnego dla Polski orzeczenia. Postulowane rozwiązanie przyczyni się także do osiągnięcia przez Polskę lepszego rezultatu w zakresie stopnia zgodności polskiego porządku prawnego z prawem unijnym (m.in. zmniejszenie deficytu we wdrażaniu dyrektyw poniżej poziomu 2%, zgodnie ze współczynnikiem określonym przez prezydencję niderlandzką), co pozwoli umocnić wizerunek Polski jako sprawnie funkcjonującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projektowany akt normatywny nie będzie powodować żadnych istotnych skutków społecznych, gospodarczych, organizacyjnych i finansowych per se. Zaproponowana regulacja będzie wywierać jedynie skutki pośrednie, które będą powstawać wyłącznie w sytuacji, gdy niezakończone postępowanie ustawodawcze z projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej będzie prowadzone dalej w Sejmie lub Senacie następnej kadencji, przy czym skutki te nie będą mogły być oddzielone od skutków spowodowanych bezpośrednio przez przedmiotowy akt prawny wykonujący prawo Unii Europejskiej.

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa będzie miała wpływ na prace Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rady Ministrów dotyczące projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej, co do których postępowanie legislacyjne nie zakończyło się przed upływem kadencji parlamentu.

Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie spowoduje dodatkowych obciążeń finansowych dla budżetu państwa, a związane z jej przyjęciem bądź też brakiem przyjęcia koszty administracyjne (m.in. wynikające z konieczności powtórnego drukowania tekstów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej w związku z nową kadencją parlamentu) można uznać za znikome. Ustawa ograniczy natomiast ryzyko nałożenia na Rzeczpospolitą Polską kar pieniężnych przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z tytułu braku terminowej implementacji *acquis communautaire*.

Projektowana ustawa nie wywrze skutków finansowych dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy.

Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projektowana ustawa nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Zakres konsultacji społecznych

W związku z faktem, że projektowana ustawa jest skierowana bezpośrednio do Sejmu i Senatu, nie ma potrzeby przeprowadzania konsultacji społecznych.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nie jest co do zasady objęta prawem Unii Europejskiej. Ma ona jednak ogromne znaczenie dla zagwarantowania terminowej realizacji obowiązków wynikających z uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej i w tym sensie może być postrzegana jako realizacja zasady lojalnej współpracy (między państwami członkowskimi a Wspólnotą), określonej w art. 10 TWE.

561/05

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras**

Sekr.Min.JP- 1784/05/DP/sw

Warszawa, dnia 18.04. 2005 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (pismo nr RM-10-64-05), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 22 kwietnia 2005 r.

Cena 0,39 zł + 22% VAT

